

نشریه علوم دامی

(پژوهش و سازندگی)

شماره ۱۱۴، بهار ۱۳۹۶

صص: ۲۰۶~۱۹۵

اثر افزودن سطوح مختلف اوره و ملاس بر خصوصیات سیلولی مخلوط برگ و طوقه چغندر قند و باگاس نیشکر

علیرضا آفشاھی (نویسنده مسئول)

دانشیار، سازمان تحقیقات، ترویج و آموزش کشاورزی، موسسه تحقیقات علوم دامی، کرج، ایران.

اسحاق کرد نژاد

مربی پژوهشی مرکز تحقیقات، آموزش کشاورزی و منابع طبیعی صنعتی آباد-دزفول.

حسن فضایی

استاد، سازمان تحقیقات، ترویج و آموزش کشاورزی، موسسه تحقیقات علوم دامی، کرج، ایران.

تاریخ دریافت: اسفند ۱۳۹۴   تاریخ پذیرش: خرداد ۱۳۹۵

شماره تماس نویسنده مسئول: ۰۹۱۲۳۶۱۷۴۱۰

Email: aghashahimobin@gmail.com

چکیده

هدف از انجام پژوهش حاضر، تعیین شرایط مناسب تهیه سیلاظ مخلوط باگاس نیشکر و برگ و طوقه چغندر قند بود. بدین منظور، آزمایشی در قالب طرح کاملاً تصادفی با روش فاکتوریل با ۲۷ تیمار و ۴ تکرار جمعاً با ۱۰۸ واحد آزمایشی انجام گرفت. تیمارها شامل ۳ سطح ماده خشک (۲۵، ۳۵ و ۴۵ درصد) مخلوط باگاس و برگ و طوقه چغندر قند، ۳ سطح اوره (صفرا، ۱ و ۲ درصد) و ۳ سطح ملاس (صفرا، ۵ و ۱۰ درصد) بودند. مواد آماده شده مربوط به هر واحد آزمایشی درسطل پلاستیکی ۸ لیتری سیلوا شد و پس از گذشت ۶۰ روز، سیلواها باز شدند و مورد ارزیابی قرار گرفتند. نتایج نشان دادند که با افزایش درصد ماده خشک سیلاظ از ۲۵ به ۳۵ درصد، شاخص رنگ و بوی سیلاظها شد بهتری را به خود اختصاص داد. افزایش سطح ملاس باعث کاهش pH و افزایش نمره ارزیابی ظاهری در سیلاظها شد اما با افزایش سطوح اوره، pH سیلاظها افزایش و نمره ارزیابی سیلاظها کاهش یافت. براساس نتایج به دست آمده، جهت تهیه سیلاظ مناسب از مخلوط برگ و طوقه چغندر قند و باگاس نیشکر، تأمین سطح ۳۵ درصد ماده خشک و نیز استفاده از ۱۰ درصد ملاس و یک درصد اوره مناسب است.

واژه‌های کلیدی: سیلاظ، باگاس نیشکر، برگ و طوقه چغندر قند، خصوصیات ظاهری

Animal Science Journal (Pajouhesh & Sazandegi) No 114 pp: 195-206

Effect of different levels of urea and molasses on silage characteristics of sugar beet top mixed with sugar cane bagass

By: A. Aghashahi^{1*}, E. Kord-Nejad², H. Fazaeli¹

1: Animal Science Research Institute, Karaj, Iran. P.O. Box 31585, 148

2: Agriculture and Natural Research Center of Dezfool, Khuzestan, Iran

Received: February 2016

Accepted: May 2016

This experiment was conducted to evaluate the effect of dry matter levels, urea and molasses on silage characteristics of mixture of sugar beet top (SBT) and sugar cane bagasse (SCB). A completely randomized design with factorial arrangement was conducted to evaluate the effect of three levels of dry matter (25, 35 and 45 percent) three levels of urea (0, 1 and 2 percent) and three levels of molasses (0, 5 and 10 percent) on silage characteristics of sugar beet tops (including leaves and crown) and sugar cane bagasse. The silages were prepared in experimental scale. After two months of ensiling, the silos were opened and evaluated for dry matter, pH, color, smell and physical texture. Results showed that the increasing of dry matter content from 25 to 35 percent, improved the indices of color and smell score. The pH value was decreased by Increasing the level of molasses in silages, where opposite trend was observed by increasing the level of urea. It is concluded that addition of one percent urea and 10 percent molasses to the mixed SBT and SCB with 35 percent DM could resulted in good silage.

Key words: Sugar beet tops, sugar cane bagasse, silage characteristics.

مقدمه

داشتن اگرالات نسبتاً بالا، ممکن است سبب بروز اسهال و مسمومیت در گاو و گوسفند گردد (رئیسیان زاده و همکاران، ۱۳۷۳؛ El-Khodery و همکاران، ۲۰۰۸). در صورتی که این علوفه پس از سیلو شدن مصرف شود از بروز این عارضه به مقدار زیادی کاسته خواهد شد (نیکخواه و جامعی، ۱۳۶۹؛ رئیسیان زاده و همکاران، ۱۳۷۹). سیلو کردن برگ و طوقه چغندرقند امکان مصرف بهینه و تدریجی آن را در تغذیه دام فراهم می‌سازد. در این صورت می‌توان تا حدود ۱۵ کیلوگرم از آن را در تغذیه گاو و سه کیلو گرم در تغذیه روزانه گوسفند مصرف نمود (Lardy and Anderson, 2009).

و طوقه چغندرقند بسته به نوع خاک و مقدار کود مصرفی و زمان

چغندرقند از جمله محصولات کشاورزی است که فرآورده‌های فرعی آن (تفاله، ملاس، برگ و طوقه چغندرقند و گل صافی) به علت ارزش غذایی مناسب در تغذیه دام به میزان قابل توجهی مورد مصرف قرار می‌گیرد (رئیسیان زاده و همکاران، ۱۳۷۹). برگ و طوقه چغندرقند نسبت قابل توجهی از کل محصول تولیدی (حدود ۶۰ تا ۵۰ درصد از کل وزن محصول) را به خود اختصاص می‌دهد (دهقانیان، ۱۳۶۹). جهت برداشت چغندرقند، ابتدا عمل سرزنی انجام شده و برگ و طوقه روی زمین پلاسیده شده یا از سطح مزرعه جمع‌آوری شده و در جای مناسب خشک و به مصرف تعییف دامها می‌رسد.

صرف برگ و طوقه چغندرقند به حالت تازه در تغذیه دام به دلیل

همکاران، ۲۰۱۴؛ Kobeisy و همکاران، ۲۰۰۵). با توجه به شروع فصل برداشت چغندرقند در خوزستان که از اوخر فروردین ماه یعنی شروع فصل گرم آغاز می‌شود، برگ و طوقه چغندرقند در سطح مزرعه ریخته شده و به علت گرمای شدید و عدم استفاده صحیح و مفید دام از آن‌ها سریعاً پژمرده و خشک می‌شود. لذا به نظر می‌رسد که مناسب‌ترین روش استفاده از این منبع غذایی، جمع‌آوری و سیلو کردن آن باشد. همچنین برگ و طوقه چغندرقند در زمان برداشت دارای ۱۸-۲۵ درصد ماده خشک است که لازم است برای بهبود کیفیت سیلاژ، آن را در سطح مزرعه به مدت ۳۶ تا ۴۸ ساعت رها کرده تا پلاسیده شود و ماده خشک آن افزایش یابد، ولی این روش به دلیل مخلوط شدن برگ و طوقه با خاک روش مناسبی نیست (کردنژاد و همکاران، ۱۳۸۴). توصیه مناسب در چنین شرایطی، افزودن مواد جاذب الرطوبه مانند باگاس و یا کاه برای افزایش ماده خشک سیلاژ می‌باشد (رئیسانیزاده و همکاران، ۱۳۷۹؛ عالم زاده، ۱۳۸۱). بنابراین، پژوهش حاضر با هدف تعیین شرایط مناسب جهت تهیه سیلاژ مخلوط برگ و طوقه چغندرقند و باگاس نیشکر با نسبت‌های مختلف اوره و ملاس انجام شد.

مواد و روش‌ها

برگ و طوقه چغندرقند در فصل بهار به اندازه کافی از مزارع اطراف ایستگاه تحقیقات دامپروری صفائی آباد دزفول تهیه گردید. باگاس نیشکر و ملاس از کشت و صنعت کارون شوستر تأمین شد. در ابتدا رطوبت نمونه‌ها تعیین و سپس با استفاده از مریع پیرسون نسبت‌های مختلف مخلوط باگاس نیشکر و برگ و طوقه چغندر، برای دستیابی به سه نسبت ۲۵، ۳۵ و ۴۵ درصد ماده خشک محاسبه گردید. سپس هر نسبت از مخلوط با ماده خشک مشخص، با سه سطح ملاس (صفر، ۵ و ۱۰ درصد) و سه سطح اوره (صفر، ۱ و ۲ درصد) آغشته گردید و در سطل‌های ۸ لیتری پلاستیکی (هر تیمار در ۴ تکرار) سیلو گردیدند و درب سطل‌ها محکم بسته شد. فرمول سیلاژ‌های تهیه شده در جدول شماره ۱ ارائه شده است.

برداشت متغیر بوده و در منابع مختلف از ۱۳/۵ تا ۱۷ درصد ماده خشک گزارش شده است (هاشمی، ۱۳۷۰؛ El-Khodery و Kaplan، ۲۰۰۸؛ Gurbuz و

نیشکر گیاهی است چندساله و مخصوص مناطق گرمسیری که علاوه بر تولید شکر دارای تنوعی از فرآوردهای فرعی شامل سرشاخه، ملاس، پیت و باگاس می‌باشد (صندوقد مطالعاتی توسعه نیشکر، ۱۳۶۴). کشت نیشکر با هدف اصلی تولید شکر صورت می‌گیرد لیکن در کنار تولید شکر، بخش قابل توجهی از توده زیستی این گیاه را مخلوطی از الیاف گیاهی تشکیل می‌دهد که قسمتی از آن خشبي تر (دارای سلولز بیشتر) به نام باگاس است و قسمت دیگر آن که از الیاف نرم‌تری تشکیل شده است را پیت می‌نامند. میزان پروتئین خام در باگاس نیشکر بسیار اندک بوده و همچنین قابلیت هضم آن پایین است (دیری، ۱۳۶۷). با توجه به تولید قابل توجه برگ و طوقه چغندر قند در یک محدوده زمانی کوتاه و نیز تولید انبوه فصلی بقایای نیشکر، یکی از راه‌های ذخیره سازی و مصرف پس ماندهای مزبور، سیلو کردن آن‌ها می‌باشد. با این حال به نظر می‌رسد، برای سیلو نمودن آن‌ها نیاز به مواد افزودنی باشد (Saleh و همکاران، ۲۰۱۲). در صورتی که قندهای محلول و قابل تخمیر در مواد مورد نظر جهت سیلو نمودن به مقدار کافی فراهم باشد، فرایند تخمیر به نحو مطلوبی انجام می‌گیرد. در غیر این صورت جهت بهبود کیفیت سیلاژ، لازم است از افزودنی‌های مناسب (مانند ملاس) استفاده شود (Zafari-Naeini و همکاران، ۲۰۱۴). پروتئین خام باگاس نیشکر پایین بوده و نیاز میکرووارگانیسم‌های تخمیر کننده در سیلاژ و نیز احتیاجات دام را تامین نمی‌نماید. به همین دلیل لازم است که منابع نیتروژنی آن افزایش یابد. بنابراین، می‌توان از منابع نیتروژن غیر پروتئینی مانند اوره استفاده نمود (کردونی، ۱۳۷۶؛ Kobeisy و همکاران، ۲۰۰۵). در صورت اضافه نمودن اوره به مواد خوراکی با ارزش غذایی پایین، استفاده از کربوهیدرات‌های سهل الهضم مانند ملاس می‌تواند سودمند باشد (Zafari-Naeini).

جدول ۱- فرمول های تهیه سیالاژ بر اساس درصد ماده خشک، ملاس و اوره

تیمار	سطوح ملاس	سطوح اوره	درصد ماده خشک مخلوط با گاس و برگ و طوفه
۱	صفر	صفر	۲۵
۲	۵	صفر	۲۵
۳	۱۰	صفر	۲۵
۴	صفر	۱	۲۵
۵	۵	۱	۲۵
۶	۱۰	۱	۲۵
۷	صفر	۲	۲۵
۸	۵	۲	۲۵
۹	۱۰	۲	۲۵
۱۰	صفر	صفر	۳۵
۱۱	۵	صفر	۳۵
۱۲	۱۰	صفر	۳۵
۱۳	صفر	۱	۳۵
۱۴	۵	۱	۳۵
۱۵	۱۰	۱	۳۵
۱۶	صفر	۲	۳۵
۱۷	۵	۲	۳۵
۱۸	۱۰	۲	۳۵
۱۹	صفر	صفر	۴۵
۲۰	۵	صفر	۴۵
۲۱	۱۰	صفر	۴۵
۲۲	صفر	۱	۴۵
۲۳	۵	۱	۴۵
۲۴	۱۰	۱	۴۵
۲۵	صفر	۲	۴۵
۲۶	۵	۲	۴۵
۲۷	۱۰	۲	۴۵

سطح مناسب تری بود و با افزایش ماده خشک از ۳۵ درصد به ۴۵ درصد، شاخص رنگ و بوی سیلارز از لحاظ امتیاز، روند کاهشی نشان داد ($P<0.05$). هر چند در همین گروهها pH افزایش یافت. اثر ملاس: صرف نظر از اثرات سطوح ماده خشک و اوره، سطوح مختلف ملاس بر کلیه شاخص‌های مورد بررسی به جز بافت فیزیکی اثر معنی‌داری داشت ($>P<0.05$) (جدول ۳). بر اساس این نتایج، بالاترین pH مربوط به سیلارزهایی بود که در آن‌ها ملاس به کار نرفته بود و کمترین pH مربوط به سیلارزهایی بود که دارای بیشترین سطح ملاس (۱۰ درصد) بود. در این آزمایش استفاده از ۵ درصد ملاس، pH مطلوبی را در سیلارزها ایجاد نمود. شاخص رنگ در سیلارزهای آزمایشی با افزایش درصد ملاس از صفر به ۵ درصد منجر به کسب امتیاز بهتری شد و اختلاف معنی‌داری بین سطوح ملاس بر شاخص رنگ وجود داشت ($>P<0.05$) اما شاخص بوی سیلارز با افزایش درصد ملاس دارای امتیاز بهتری بود به طوری که سطح ۱۰ درصد ملاس، امتیاز بالاتری نسبت به بقیه گروه‌ها داشت. درصد ملاس بر روی بافت فیزیکی سیلارزهای آزمایشی تأثیر معنی‌داری نداشت ($<P<0.05$).

دو ماه بعد از سیلو نمودن، کلیه سطلهای باز و خصوصیات ظاهری سیلارزها شامل رنگ، بو، بافت فیزیکی و میزان احتمالی کپک‌زدگی با روش حسی و امتیاز دهی (نموده از ۱۰) به هر کدام، ارزیابی گردید (Kim و همکاران، ۱۹۹۲). همچنین از هر سطله نمونه‌برداری به عمل آمد و بلافاصله میزان pH در آزمایشگاه اندازه‌گیری شد. درصد ماده خشک نمونه‌ها نیز در آزمایشگاه تعیین گردید. آزمایش در قالب طرح کاملاً تصادفی با روش فاکتوریل شامل سه سطح ماده خشک (مخلوط چغندرقد با باگاس)، سه سطح ملاس و سه سطح اوره، در ۴ تکرار ($=108 \times 3 \times 3 \times 4$) اجرا گردید. اطلاعات به دست آمده با استفاده از نرم افزار SAS (۲۰۰۱) تجزیه و تحلیل شدند و میانگین داده‌ها با استفاده از آزمون دانکن مورد مقایسه قرار گرفتند.

نتایج

اثر سطح ماده خشک: به نحوی که در جدول ۲ نشان داده شده است، صرف نظر از اثرات ملاس و اوره، میزان pH و بافت فیزیکی سیلارزها تحت تاثیر سطوح ماده خشک قرار نگرفت و تفاوت معنی‌داری را نشان نداد ($>P<0.05$). این در حالی است که با افزایش سطح ماده خشک، شاخص رنگ و بوی سیلارز نمره بالاتری را به خود اختصاص داد اما میزان ۳۵ درصد ماده خشک،

جدول ۲- اثر سطح ماده خشک بر شاخص‌های مورد بررسی در سیلارزهای آزمایشی

تیمار (درصد ماده خشک)	خصوصیات سیلارز				
	بافت فیزیکی	بو	رنگ	pH	ماده خشک (%)
۲۵	۷/۸۹	۳/۰۷ ^b	۵/۳۳ ^c	۶/۳۰	۲۵/۸۴ ^c
۳۵	۸/۱۱	۳/۶۵ ^a	۷/۶۹ ^a	۶/۲۸	۳۶/۹۰ ^b
۴۵	۸/۰۰	۲/۶۴ ^b	۷/۰۴ ^b	۶/۶۴	۴۷/۵۱ ^a
میانگین خطای معيار	۰/۷۰	۰/۶۹	۰/۴۹	۰/۶۹	۷/۲۳

در هر ستون اعداد با حروف غیر مشابه اختلاف معنی‌دار دارند ($<P<0.05$)

جدول ۳- اثر سطوح ملاس بر شاخص‌های مورد بررسی در سیلازهای آزمایشی

خصوصیات سیلازها					تیمار (درصد ملاس)
بافت فیزیکی	بو	رنگ	pH	ماده خشک (%)	
۸/۰۰	۲/۴۴ ^c	۶/۹۶ ^b	۷/۳۶ ^a	۳۳/۶۸ ^c	صفر
۸/۰۰	۳/۰۸ ^b	۷/۵۰ ^a	۶/۴۴ ^b	۳۵/۶۱ ^b	۱
۸/۰۰	۳/۸۸ ^a	۵/۴۷ ^c	۵/۳۴ ^c	۳۸/۳۶ ^a	۲
۰/۰۰	۰/۶۹	۰/۴۹	۰/۶۹	۷/۲۳	میانگین خطای معیار

در هر ستون اعداد با حروف غیر مشابه اختلاف معنی دار دارند ($P < 0.05$)

جدول ۴- اثر سطوح اوره بر شاخص‌های مورد بررسی در سیلازهای آزمایشی

خصوصیات سیلاز					تیمار (درصد اوره)
بافت فیزیکی	بو	رنگ	pH	ماده خشک (%)	
۸/۱۲	۴/۴۳ ^a	۷/۰۳ ^a	۴/۵۷ ^c	۳۶/۰۰	صفر
۸/۰۰	۲/۷۹ ^b	۶/۷۸ ^a	۶/۷۴ ^b	۳۶/۵۴	۱
۷/۸۹	۲/۳۲ ^b	۶/۲۲ ^b	۷/۷۱ ^a	۳۵/۴۹	۲
۰/۰۰	۰/۶۹	۰/۴۹	۰/۶۹	۷/۲۳	خطای معیار

در هر ستون اعداد با حروف غیر مشابه اختلاف معنی دار دارند ($P < 0.05$)

اثر اوره در سطوح مختلف ماده خشک بر شاخص‌های سیلولی: تغییرات pH سیلازهای آزمایشی بین ۴/۴۸ تا ۷/۸۹ در نوسان بود (جدول ۴). کمترین pH مربوط به تیمار ۴۵ درصد ماده خشک و صفر درصد اوره بود که با تیمار ۳۵ درصد ماده خشک و صفر درصد اوره تفاوت معنی داری نداشت ($P > 0.05$).

با توجه به ارزیابی به عمل آمده، شاخص رنگ مواد سیلول شده بین ۴/۸۳ الی ۸/۰۸ در نوسان بود. کمترین نمره ارزیابی شده مربوط به تیمار ۲۵ درصد ماده خشک و ۲ درصد اوره بود که با کلیه تیمارها تفاوت معنی داری را نشان داد ($P < 0.05$). بیشترین نمره ارزیابی شده مربوط به تیمار ۴۵ درصد ماده خشک و صفر درصد اوره بود که با تیمار ۳۵ درصد ماده خشک و ۱ درصد اوره، تفاوت معنی داری وجود نداشت ($P > 0.05$). از نظر شاخص بو در سیلазها نمره ارزیابی بین ۲ الی ۴/۵۴ در نوسان بود. کمترین نمره بوی

اثر اوره: صرف نظر از اثرات سطوح ماده خشک و ملاس، اثر سطوح اوره بر شاخص‌های مورد بررسی در سیلازهای آزمایشی معنی دار بود (جدول ۴). مقدار pH سیلازهای آزمایشی با افزایش سطح اوره روند افزایشی داشت ($P < 0.05$) به طوری که کمترین pH مربوط به سیلازهای بدون اوره و بالاترین pH مربوط به سیلازهای دارای ۲ درصد اوره بود. بهترین شاخص رنگ مربوط به سیلازهای بدون اوره و یک درصد اوره بود که با سیلازهای دارای ۲ درصد اوره اختلاف معنی داری داشتند ($P < 0.05$). شاخص بوی سیلازهای آزمایشی حاوی یک درصد اوره نسبت به شاهد اختلاف معنی داری نداشت ($P > 0.05$). همچنین سطوح مختلف اوره بر ماده خشک و بافت فیزیکی سیلازهای آزمایشی اثر معنی داری نداشت ($P > 0.05$).

بدون ملاس بود. افزایش سطوح ملاس در یک سطح ثابت ماده خشک، باعث کاهش معنی دار pH سیلائزها شد ($P<0.05$). تغییرات نمره ارزیابی شاخص رنگ سیلائز در دامنه ۵/۷۵ و ۸ در نوسان بود. بیشترین نمره ارزیابی مربوط به سیلائز حاوی ۳۵ درصد ماده خشک و ملاس ۵ درصد بود که با تیمارهای ۳۵ درصد ماده خشک و صفر درصد ملاس و ۴۵ درصد ماده خشک و ۵ درصد ملاس تفاوت معنی داری نداشت ($P>0.05$) ولی با دیگر تیمارها دارای تفاوت معنی دار بود ($P<0.05$). نمره ارزیابی مربوط به شاخص بوی سیلائز در دامنه ۲/۲۳ و ۵/۴۱ قرار داشت. بیشترین نمره ارزیابی بوی سیلائز مربوط به تیمار ۳۵ درصد ماده خشک و ۱۰ درصد ملاس بود که با کلیه تیمارها تفاوت معنی داری را نشان داد ($P<0.05$) و کمترین نمره ارزیابی مربوط به تیمار ۲۵ درصد ماده خشک و ۵ درصد ملاس بود.

سیلائز مربوط به تیمار ۴۵ درصد ماده خشک و ۲ درصد اوره بود که با تیمارهای ۲ درصد اوره (۲۵ درصد ماده خشک) و ۱ درصد اوره (حاوی ۴۵ درصد ماده خشک) تفاوت معنی داری نداشت ($P>0.05$). بیشترین نمره مربوط به تیمار ۲۵ درصد ماده خشک بدون اوره بود ولی با تیمارهای ۳۵ درصد و ۴۵ درصد ماده خشک بدون اوره تفاوت معنی داری نداشت ($P>0.05$). به طور کلی در یک سطح ثابت ماده خشک، با افزودن سطوح اوره، نمره ارزیابی بوی سیلائز کاهش نشان داد.

اثر ملاس در سطوح مختلف ماده خشک بر شاخص های pH سیلویی: به نحوی که در جدول ۶ مشاهده می شود، میزان pH سیلائزها بین ۴/۶۰ تا ۷/۴۵ در نوسان بود که کمترین آن مربوط به مواد سیلوشده با ۳۵ درصد ماده خشک و ۱۰ درصد ملاس و بیشترین آن مربوط به مواد سیلو شده با ۲۵ درصد ماده خشک و

جدول ۵- اثر اوره در سطوح مختلف ماده خشک بر شاخص های مورد بررسی در سیلائزها

بافت فیزیکی	بو	رنگ	pH	اوره	ماده خشک	سطوح عوامل (درصد)
۸/۰۰ ^a	۴/۵۴ ^a	۵/۷۵ ^e	۴/۷۶ ^d	صفر	۲۵	
۸/۰۰ ^a	۲/۵۰ ^d	۵/۴۲ ^f	۶/۲۲ ^c	۱	۲۵	
۷/۶۷ ^a	۲/۱۷ ^e	۴/۸۳ ^g	۷/۹۳ ^a	۲	۲۵	
۸/۳۳ ^a	۴/۳۸ ^{ab}	۷/۶۷ ^b	۴/۴۹ ^e	صفر	۳۵	
۸/۰۰ ^a	۳/۷۹ ^b	۷/۹۲ ^a	۶/۷۹ ^{bc}	۱	۳۵	
۸/۰۰ ^a	۲/۷۹ ^c	۷/۵۰ ^{bc}	۷/۳۱ ^{ab}	۲	۳۵	
۸/۰۰ ^a	۴/۵۰ ^a	۸/۰۸ ^a	۴/۴۸ ^e	صفر	۴۵	
۸/۰۰ ^a	۲/۰۸ ^e	۶/۹۷ ^c	۶/۹۱ ^{bc}	۱	۴۵	
۸/۰۰ ^a	۲/۰۰ ^e	۶/۲۳ ^d	۷/۸۹ ^a	۲	۴۵	

در هر ستون اعداد با حروف غیر مشابه اختلاف معنی دار دارند ($P<0.05$)

جدول ۶- اثر ملاس در سطوح مختلف ماده خشک بر شاخص‌های مورد بررسی در سیالزهای آزمایشی

خصوصیات سیالز				سطح عوامل (درصد)	
بافت فیزیکی	بو	رنگ	pH	ملاس	ماده خشک
۷/۶۷	۲/۶۳ ^c	۵/۷۵ ^e	۷/۴۵ ^a	صفر	۲۵
۸/۰۰	۲/۲۳ ^b	۷/۰۰ ^{cd}	۶/۲۸ ^{de}	۵	۲۵
۸/۰۰	۲/۲۹ ^{bc}	۷/۹۲ ^f	۵/۱۷ ^f	۱۰	۲۵
۸/۰۰	۲/۲۹ ^d	۷/۹۲ ^{ab}	۷/۴۱ ^{ab}	صفر	۳۵
۸/۰۰	۳/۲۵ ^{bc}	۸/۰۰ ^a	۶/۵۹ ^c	۵	۳۵
۸/۰۰	۵/۴۱ ^a	۷/۱۷ ^{cd}	۴/۶۰ ^g	۱۰	۳۵
۸/۰۰	۲/۵۸ ^c	۷/۳۳ ^{bc}	۶/۶۸ ^{bc}	صفر	۴۵
۸/۰۰	۲/۶۷ ^{bc}	۷/۵۰ ^{abc}	۶/۴۵ ^{cd}	۵	۴۵
۸/۰۰	۳/۳۳ ^b	۶/۵۵ ^d	۶/۱۵ ^e	۱۰	۴۵

در هر ستون اعداد با حروف غیر مشابه اختلاف معنی‌دار دارند ($P < 0.05$)

جدول ۷- اثر سطوح مختلف ملاس × اوره بر شاخص‌های مورد بررسی در سیالزهای آزمایشی

خصوصیات سیالز				سطح عوامل (درصد)	
بافت فیزیکی	بو	رنگ	pH	اوره	ملاس
۸/۰۰	۳/۴۲ ^b	۷/۷۵ ^a	۵/۳۱ ^{ef}	صفر	صفر
۸/۰۰	۲/۰۸ ^d	۷/۳۳ ^b	۷/۷۱ ^b	۱	صفر
۸/۰۰	۲/۰۰ ^d	۵/۹۲ ^d	۸/۵۳ ^a	۲	صفر
۸/۰۰	۵/۰۸ ^a	۷/۵۸ ^a	۴/۲۹ ^g	صفر	۵
۸/۰۰	۲/۱۷ ^d	۷/۲۵ ^b	۶/۶۴ ^c	۱	۵
۸/۰۰	۲/۰۰ ^d	۷/۶۷ ^a	۸/۳۸ ^{ab}	۲	۵
۸/۰۰	۴/۹۲ ^a	۶/۱۷ ^c	۴/۱۳ ^g	صفر	۱۰
۸/۰۰	۴/۱۳ ^{ab}	۵/۷۲ ^d	۵/۵۷ ^e	۱	۱۰
۸/۰۰	۲/۹۶ ^c	۵/۰۸ ^e	۶/۲۲ ^{dc}	۲	۱۰

در هر ستون اعداد با حروف غیر مشابه اختلاف معنی‌دار دارند ($P < 0.05$)

اثر سطوح اوره در سطوح ملاس بر شاخص‌های با pH (۴/۱۳) بود که با تیمار ۵ درصد ملاس و صفر درصد اوره تفاوت معنی‌داری نداشت ($P < 0.05$).

سیلویی: صرف نظر از سطوح ماده خشک، تغییرات pH سیالزهای آزمایشی بین ۴/۱۳ الی ۸/۵۳ در نوسان بود (جدول ۷). کمترین pH مربوط به تیمار ۱۰ درصد ملاس و صفر درصد اوره

بحث

که مواد سیلو شده مخلوطی از برگ و طوقه چغندر قند و باگاس نیشکر بوده است و با توجه به پایین بودن مواد قندی در باگاس نیشکر، افزایش سطوح مختلف ملاس به دلیل فراهم نمودن کربوهیدرات محلول باعث بهبود روند تخمیر و نهایتاً کاهش pH در سیلارژها شده است. نقش مثبت ملاس در کیفیت سیلارژ توسط پژوهشگران دیگر نیز گزارش شده است که با نتایج پژوهش حاضر همخوانی دارد (عالم زاده، ۱۳۸۱؛ Baytok و همکاران، ۲۰۱۴؛ Zafari-Naeini، ۲۰۰۵) با افزایش ملاس جمعیت میکروارگانیسم‌های تولید کننده اسید لاکتیک افزایش یافته و نهایتاً با بالا رفتن میزان اسیدلاکتیک کیفیت سیلارژ و وضعیت ظاهری مواد سیلو شده بهبود می‌یابد (Li و همکاران، ۱۹۹۲؛ Keskin و همکاران، ۲۰۰۵؛ Sadeghi و همکاران، ۲۰۱۲). از نظر نمره ارزیابی رنگ و بو نیز سیلارژها حاوی ۴۵ درصد ماده خشک بدون ملاس و ۵ درصد ملاس و نیز سیلارژ حاوی ۴۵ درصد ماده خشک و ۵ درصد ملاس نسبت به دیگر سیلارژها برتری داشتند. بنا بر این می‌توان چنین اظهار نمود که برای تهیه سیلارژ مخلوط برگ و طوقه چغندر قند با باگاس نیشکر، استفاده از ۳۵ درصد ماده خشک و ۵ درصد ملاس مناسب به نظر می‌رسد.

در این پژوهش با افزایش سطح اوره در مخلوط مواد سیلوبی، میزان pH سیلارژها روند افزایشی داشته به طوری که کمترین pH مربوط به سیلارژهای بدون اوره و بالاترین pH مربوط به سیلارژهای حاوی ۲ درصد اوره بود که این امر به دلیل تأمین نیتروژن و قلایایی شدن محیط می‌باشد که با یافته‌های محققین دیگر مطابقت دارد (کردونی، ۱۳۷۶؛ عالم زاده، ۱۳۸۱؛ Hansen و همکاران، ۱۹۹۲). در ارتباط با سطوح اوره در سیلارژهای حاوی سطوح متفاوت ماده خشک، به طور کلی تغییرات pH در سیلارژهای مختلف بین ۴/۴۸ الی ۷/۷۹ در نوسان بود و تیمارهای ۴ و ۷ به ترتیب با ۳۵ و ۴۵ درصد ماده خشک و صفر درصد اوره کمترین pH (۴/۴۹) و ۴/۴۸ را داشته و بالاترین pH مربوط به سیلارژ حاوی ۲۵ درصد

سطوح مختلف ماده خشک اثر معنی داری بر pH و بافت فیزیکی سیلارژها نداشت، اما با افزایش درصد ماده خشک از ۲۵ به ۳۵ درصد شاخص رنگ و بوی سیلارژ نمره بهتری را به خود اختصاص داد. لذا با توجه به دیگر شاخص‌های اندازه‌گیری شده، ماده خشک مطلوب برای مواد سیلو شده در این آزمایش ۳۵ درصد بود که با سطوح دیگر تفاوت معنی داری را نشان داد ($P < 0.05$). بنا به گزارش رئیسیان زاده و همکاران (۱۳۷۹)، کاهش میزان رطوبت برگ و طوقه چغندر قند با افزودن کاه‌گندم، در هنگام سیلو نمودن سبب بهبود کیفیت سیلارژ از نظر خصوصیات ظاهری و ویژگی‌های شیمیایی گردید. این در حالی است که در آزمایشی، با افزایش ماده خشک چغندر قند از ۲۵ به ۳۹ درصد و با استفاده از افزودنی‌هایی مانند کاه‌گندم و یونجه خشک، اثری بر میزان اسید لاکتیک تولیدی مشاهده نشد، اما سبب بالارفتن میزان pH در سیلارژ گردید (Gilbery و همکاران، ۲۰۰۵). بالا بودن رطوبت مواد سیلو شده علاوه بر خروج مواد مغذی و کاهش ارزش غذایی ماده خوراکی سبب کاهش کیفیت مواد سیلو شده می‌گردد (Gurbuz and Kaplan, 2008). غلظت پایین قدهای محلول در علوفه، مخصوصاً زمانی که رطوبت علوفه بالا باشد سبب می‌شود که باکتری‌های تولید کننده اسید لاکتیک به خوبی رشد نکرده و فعالیت کلستریدیایی افزایش یابد (Oude Elferink و همکاران، ۲۰۰۰).

افزودن سطوح مختلف ملاس بر کلیه شاخص‌های مورد بررسی به جز بافت فیزیکی تفاوت معنی داری را نشان داد ($P < 0.05$). به طور کلی، میزان pH در ارتباط با سطح ملاس در سیلارژها حاوی سطوح مختلف ماده خشک در دامنه ۴/۶۰ تا ۷/۴۵ متغیر بود. سیلارژهای با ماده خشک ۳۵ درصد و ۱۰ درصد ملاس کمترین pH (۴/۶۰) و سیلارژهای با ۲۵ درصد ماده خشک و بدون ملاس بالاترین pH (۷/۴۵) را دارا بودند، به نحوی که در یک سطح ثابت ماده خشک با افزایش سطوح ملاس، pH سیلارژها روند کاهشی نشان داد. چنین تغییراتی مورد انتظار بوده است چرا

برگ و طوقه چغندرقند همراه با گاس نیشکر مناسب باشد.

نتیجه گیری

به طور کلی با افزایش درصد ماده خشک سیلاز مخلوط برگ و طوقه چغندرقند با با گاس نیشکر از ۲۵ به ۳۵ درصد، ویژگی های سیلوی بهبود یافت. افزایش سطح ملاس باعث کاهش pH و افزایش نمره ارزیابی ظاهری در سیلازها گردید اما با افزایش سطوح اوره pH سیلازها افزایش و نمره ارزیابی کاهش یافت. در صورت افزودن اوره با هدف بهبود میزان نیتروژن در سیلاز مورد نظر، با استفاده از ملاس می توان سیلاز با کیفیت قابل قبول به دست آورد. بنا براین جهت تهیه سیلاز مناسب از مخلوط برگ و طوقه چغندرقند و با گاس نیشکر، افزودن اوره به میزان یک درصد و ملاس به میزان ۱۰ درصد وسطح ماده خشک ۳۵ درصد قابل توصیه به نظر می رسد.

منابع

- دیبری، ن. (۱۳۶۷). استفاده از با گاس غنی شده با اوره در جیره بردهای پرواری. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس. دهقانیان، س. (۱۳۶۹). آیا استفاده از برگ چغندرقند در پرواریندی گاو اقتصادی است؟ مجله علوم و صنایع کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد. (۱) ۱۱-۱۴.
- رئیسیان زاده، م.، پارسایی، س. و باشتینی، ج. (۱۳۷۳). تأثیر روش های مختلف سیلو نمودن برگ و طوقه چغندرقند در پروار بردهای بلوجی. مرکز تحقیقات منابع طبیعی و امور دام خراسان.
- رئیسیان زاده، م.، مقدم، غ.، دانش مسکران، م. و فضائلی، ح. (۱۳۷۹). بررسی خصوصیات شیمیایی برگ و طوقه چغندرقند سیلو شده و ارزش غذایی آن در گوسفند. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز.
- صندوق مطالعاتی توسعه نیشکر. (۱۳۶۴). بررسی منابع جانبی نیشکر در ایران و جهان، ۴: ۱۱۷-۱۷.

ماده خشک و ۲ درصد اوره بود. در یک سطح ثابت ماده خشک، با افزودن سطوح اوره، میزان pH افزایش یافت که با نتایج دیگر محققین مطابقت دارد (کردنی، ۱۳۷۶؛ عالم زاده، ۱۳۸۱). نمره ارزیابی سیلازها برای شاخص رنگ در دامنه ۴/۸۳ و ۸/۰۸ قرار داشت و در سیلاز های حاوی ۲۵ درصد ماده خشک، افزودن اوره باعث کاهش نمره ارزیابی گردید. بهترین نمره ارزیابی برای شاخص رنگ متعلق به سیلازهای با سطوح ۳۵ و ۴۵ درصد ماده خشک و سطوح صفر و یک درصد اوره بود. همچنین افزودن اوره به سیلازها باعث کاهش نمره ارزیابی مربوط به بوی سیلاز گردید. بنابراین به نظر می رسد برای داشتن یک سیلاز مناسب افزودن اوره ضروری نباشد.

از نظر اثرات سطح اوره در سطوح مختلف ملاس یافته های به دست آمده نشان دادند که تغییرات pH در سیلازها در دامنه ۴/۱۳ و ۸/۵۲ قرار داشت که سیلاز حاوی ۱۰ درصد ملاس بدون اوره کمترین میزان (۴/۱۳) pH را دارا بود و پس از آن سیلاز حاوی ۵ درصد ملاس (۴/۲۹) در رتبه برتر قرار داشت. در هر سطح ثابت اوره نیز با افزایش ملاس میزان pH، کاهش نشان داد. باکتری های تولید کننده اسید لاکتیک در اسیدیته پایین فعالیت خود را تشدید می نمایند لذا با تولید اسید لاکتیک بیشتر pH سیلو کاهش می بابد (Singh و همکاران، ۱۹۹۶). مواد خوراکی مورد نیاز این میکرو ارگانیسم ها از طریق کربوهیدرات های سهل الهضم تامین می گردد بنابراین با افزایش نسبت ملاس فعالیت آن ها نیز بیشتر می شود (Keskin و همکاران، ۲۰۰۵). از طرفی در یک سطح ثابت ملاس با افزایش سطوح اوره pH سیلاز افزایش یافته است که این امر با نتایج دیگر محققین مطابقت دارد (عالم زاده و همکاران، ۱۳۸۱؛ کردتراد و همکاران، ۱۳۸۴؛ Hansen و همکاران، ۱۹۹۲). تغییرات نمره ارزیابی برای شاخص رنگ بین ۵/۰۸ الی ۷/۷۵ در نوسان بود که بالاترین امتیاز مربوط به سیلازهای شاهد و ۵ درصد ملاس بدون اوره بود. بیشترین نمره ارزیابی شده برای بوی سیلاز مربوط به سیلاز حاوی ۵ درصد ملاس بدون اوره بود. به نظر می رسد در زمانی که از اوره استفاده می شود میزان یک درصد اوره و ۱۰ درصد ملاس برای سیلاز

- Veterinary Advances. 7(12):1568-1574.
- Hansen, L.X., Otterby, D.E. Linn, J.G. and Kuehn, C.S. (1992). Effect of additives on fermentation of corn silage containing different amounts of added nitrate nitrogen. *Dairy Science*. 75:1555-1561.
- Keskin, B., Yilmaz, I.H., Karsli, M.A. and Nursoy, H. (2005). Effects of urea or urea plus molasses supplementation to silages with different sorghum varieties harvested at the milk stage on the quality and in vitro dry matter digestibility of silages. *Turkish Journal of Veterinary and Animal Sciences*. 29:1143-1147.
- Kim, K.H., Tsujiguchi, J. and Uchida, S. (1992). Fermentation quality evaluation of Italian ryegrass silage by using the buffer index curve. *Asian Journal of Agricultural Science*. 5(4):737-740.
- Kobeisy, M.A., Zenhom, M., Salem, I.A. and Hayder, M. (2005). Sugarcane bagasse silage treated with different levels of urea for improvement sheep production. II. Body weight changes and ewes' reproductive performance. In: https://www.researchgate.net/.../268177185_Sugarcane_bagasse.
- Lardy, G. and Anderson, V. (2009). Alternative Feeds for Ruminants .North Dakota State University Fargo, North Dakota. In: <https://www.ag.ndsu.edu/pubs/ansci/livestoc/as1182>.
- Li, X., Hansen, W.P.D. and Otterby, E. (1992). Effect of additives on fermentation of corn silage containing different amounts of added nitrate nitrogen. *Dairy Science*. 75:1555-1561.
- Oude Elferink, S.J.W.H., Driehuis, F., Gottschal, J.C. and Spoilstra, S.F. (2000). Silage fermentation processes and their manipulation. FAO Electronic Conference on Tropical Silage pp. 1-28.
- Sadeghi, K.1, Khorvash, M.1, Ghorbani, G.R., Forouzmand, M.A., Boroumand, M. and Hashemzadeh-Cigari, F. (2012). Effects of homo-fermentative bacterial inoculants on fermentation characteristics and nutritive value of low dry matter corn silage. *Iranian Journal of Veterinary Research*. 13(4):303-309.
- عالم زاده، ب. (۱۳۸۱). تعیین مناسب ترین نسبت اوره و ملاس در سیلوی سرشاخه نیشکر، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان.
- کردنشاد، ا، فضائلی، م، زاهدی فر، م. و مشایخی، م.ر. (۱۳۸۴) بررسی خصوصیات سیلوی مخلوط برگ و طوقه چغندر قند و باگاس نیشکر با نسبت های مختلف اوره و ملاس. گزارش نهایی پژوهه تحقیقاتی. مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان خوزستان.
- کردونی، ع. (۱۳۷۶). کاربرد سطوح مختلف اوره و ملاس جهت غنی سازی پیت و باگاس. مرکز تحقیقات منابع طبیعی و امور دام استان خوزستان.
- نیکخواه، و جامعی، پ. (۱۳۶۹). ارزش غذایی برگ چغندر قند مخلوط برگ چغندر یونجه و یونجه سیلو شده در جیره گاو های شیری، مجله علوم و صنایع کشاورزی. دانشگاه فردوسی مشهد. (۲۰۷-۱۱۲).
- هاشمی، م. (۱۳۷۰). تغذیه دام و طیور و آبزیان، انتشارات فرهنگ جامع، ۴۰۴.
- Baytok, E., Aksu, T., Karsli, M.A. and Muruz, H. (2005). The effect of formic acid, molasses and inoculant as silage additives on corn silage composition and ruminal fermentation characteristics in sheep. *Turkish Journal of Veterinary and Animal Sciences*. 29:469-474.
- El-Khodery, S., El-Boshey, M., Gaffar, K. and Elmashad, A. (2008). Hypocalcaemia in Ossimi Sheep Associated with Feeding on Beet Tops (*Beta vulgaris*). *Turkish Journal of Veterinary and Animal Science*. 32(3):199-205.
- Gilbery, T.C., Lardy, G.P., Neville, B.W., Stoltenow, B.A. and Bauer, M.L. (2005). Characterizing the ensiling properties of sugar beets with dry feedstuffs. In: <https://www.ag.ndsu.edu/archive/canning/livestock/>
- Gurbuz, Y. and Kaplan M. (2008). Chemical composition, organic matter digestibility, in vitro gas production characteristics and ensiling of sugar beet leaves as alternative feed resource. *Journal of Animal and*

Saleh, M.R.M., Eleam, G.I. and Refaay, M.M. (2012). Effect of chemical and biochemical treatments for sugar beet silage on: II reduction of oxalic acid contents to improvement sugar beet silage quality and nitrogen utilization. *Journal of Animal and Poultry Production* (Mansoura University). 3(11):485-498.

SAS. (2001). Statistical Analysis Systems/SAS, *STAT User's guide Statistics*. Version 9.1. Cary, Institute: USA.

Singh, A., Edward, J.C., Mor, S. and Singh, K. (1996). Effect of inoculation of lactic acid

bacteria and additives on ensiling MP chari (*Sorghum bicolor*). *Indian Journal of Animal Science*. 66: 1159-1165.

Zafari-Naeini, S., Khorvash, M., Alireza Bayat and Nikousefat, Z. (2014). Effects of urea and molasses supplementation on chemical composition, protein fractionation and fermentation characteristics of sweet sorghum and bagasse silages as alternative silage crop compared with maize silage in the arid areas.

In:<http://en.engormix.com/MA-feed-machinery/formulation/articles/>

